

РЕШЕНИЕ

№ 13591

гр. София, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 170 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: Елена Св. Шипковенска

при участието на секретаря ПЕТЯ АСП. П.
като разгледа докладваното от Елена Св. Шипковенска Гражданско дело №
20211110144764 по описа за 2021 година

Предявени са за разглеждане обективно кумулативно съединени претенции с правна
квалификация чл. 422, ал.1, вр. чл. 415 ГПК, вр. чл. 79 ЗЗД, вр. чл. 98а, ал. 1 ЗЕ, вр. чл. 83,
ал. 1, т.6 ЗЕ, вр. чл. 51 ПИКЕЕ, съотв. чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът „Електрохолд Продажби“ ЕАД, /с предишно наименование „ЧЕЗ Електро
България“ АД/ твърди, че е депозирал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.
410 ГПК против ответника Л. И. Х. за сумата от 672,80 лв. – главница, представляваща
допълнително начислена на основание чл.83, ал.1, т.6 ЗЕ и чл. 51 от Правила за измерване
на количествата електрическа енергия /ПИКЕЕ/, обн. 2013 г., електрическа енергия по
Фактура № 0183999868/11.03.2016 г., и за сумата от 205,03 лв. – лихва за забава за периода
от 23.09.2017 г. до 23.09.2020 г. Заявлението било уважено със заповед от 03.11.2020 г.,
издадена по ч.гр.д. № 47649/2020 г., по описа на СРС, 170 с-в. Ищецът твърди, че е
енергийно предприятие по смисъла на ЗЕ и лицензиант за дейностите обществено
снабдяване, която изпълнява като краен снабдител, доставчик от последна инстанция и
търговец. Твърди, че между страните действа договор за доставка на ел. енергия за обект на
потребление, при общи условия. Ответникът Л. И. Х. е потребител за процесния имот,
находящ се в гр. София, ул. „Прибойница“ 4-6, вх. А, ет. 2, ап. 8. На основание чл. 47 от
Правилата за измерване на количествата електрическа енергия, приети от ДКЕВР на
14.10.2013 г., публ. в ДВ, бр. 98 от 12.11.2013 г., на 01.03.2016 г. служители на оператора на
електроразпределителната мрежа - „ЧЕЗ Разпределение България“ АД извършили проверка
на мястото на измерване на електрическата енергия в обект, находящ се в гр. София, ул.
„Прибойница“ 4-6, вх. А, ет. 2, ап. 8, за който била регистрирана партида с кл. №
310225201447. Констативен протокол № 1014242/01.03.2016 г. бил съставен в съответствие с

чл. 47, ал.1 ПИКЕЕ, в присъствието на двама независими свидетели, както и в присъствие на представител на полицията/06 РУ -СДВР/. Описаното в констативния протокол установява, че е осъществена нерегламентирана промяна в схемата на свързване и съответно е налице случай на потребление на ел. енергия без средство за търговско измерване, без консумираната ел. енергия да се отчита и да се заплаща. Това давало право, съгласно чл. 48

ПИКЕЕ, на доставчика да извърши корекция на сметката, въз основа на съставения констативен протокол, като е преизчислена сметката за доставената, неизмерена и незаплатена електрическа енергия за периода от 03.12.2015 г. до 01.03.2016 г. На ответника било изпратено уведомление с изх. № NTZ 43473/07.03.2016 г., заедно с екземпляр от протокола, което било получено от него. В изпълнение на изискванията на чл. 98а, ал.2, т.6, вр. чл. 83, ал. 1, т.6 ЗЕ и на основание чл. 17, ал. 2 ОУ за издадената фактура №0183999868/11.03.2016 г. било изпратено писмо с изх. № 1202134476/12.03.2016 г., което било получено от лице от адреса. Това доказвало спазването на изискването за уведомяване на клиента. Поддържа, че общите условия съдържали подробен ред за уведомяване на клиента при корекция на сметката му, както и че този ред бил спазен. Също така ПИКЕЕ създавали право и определяли методика, по която да изчисли корекцията на сметки в случай че бъде установено частично измерване или неизмерване на електроенергията, че корекцията на сметки е извършена съобразно предвидения нормативно определен способ, както и че е спазен редът за съставяне на констативния протокол. Ето защо ищецът моли съда да постанови решение, с която да бъде признато за установено, че ответника му дължи процесните суми – главница и лихви, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, до окончателното ѝ изплащане. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът Л. И. Х. е оспорил предявените иски и моли да бъдат отхвърлени. Твърди, че задължения в претендирания размер не съществуват, тъй като сумата била произволно начислена от ищеца, без правно основание и в нарушение на нормите, които уреждали предоставянето и потреблението на ел. енергия. Оспорва валидно възникнало договорно отношение за доставка на ел. енергия, и обстоятелството, че на посочения адрес е потребена енергия в количеството, равняващо се на претендираната сума. Поддържа, че в приложените ОУ не е предвиден ред за уведомяване на клиентите за корекции по ПИКЕЕ, както и не било извършено изменение на ОУ, с които да е предвиден такъв ред за уведомяване на клиента към датата на проверката. Счита, че задълженията са погасени с тригодишната погасителна давност, поради което ищцовото дружество няма право да претендира плащането на процесните суми. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, по реда на чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 ГПК, приема следното от фактическа страна:

Видно от представения констативен протокол №1014242 от 01.03.2016 г. на същата дата е била извършена техническа проверка на електромер, монтиран в заявения в исковата молба имот, а именно апартамент № 8, находящ се в гр. София, кв. Горна баня, ул.

„Прибойница“ №4-6, вх. А, за който е открит абонатен номер 9464715231 и договорна сметка 310225201447. Проверката е извършена от Георги Венциславов Марков и Валери Петков Дачев - техници ел. системи, контрол НТЗ, както и в присъствието на свидетелите Тодор Мирчев Мачканов и В. Ц. П.-представители на Федерация на потребителите. В протокола е удостоверено, че проверката е започнала в 13,45 часа, като на проверката е присъствал Ангел Калайджиев- служител на 06 РУ- СДВР, което е удостоверил с подписа си в протокола. При извършената проверка е установено, че е направено присъединяване без средство за търговско измерване /СТИ/; присъединението е направено с проводник тип ПВА- 1 със сечение 1x10 мм² /меден едножичен/ като входяща и изходяща фазови линии са присъединени към входяща и изходяща фазови клеми на нерегистриран електромер в масивите на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД с фабричен № 964327 и запазва цялата ел. инсталация на апартамента; по гореописания начин консумираната в момента на проверката ел. енергия не се отчита от законен електромер и не се заплаща; установи се промяна на схемата на свързване на измервателната система на ел. енергия. С оглед установеното служителите премахнали неправомерното присъединение. В протокола е удостоверено, че констатациите са демонстрирани пред независимите свидетели, присъствали на проверката и пред служител на 06 РУ- СДВР.

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпита на св. Георги Венциславов Марков- „техник ел. системи и контрол“ в отдел „Нетехнически загуби“ в „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, и чрез св. В. Ц. П., представител на Федерация на потребителите. Свидетелите пресъздават възприетото по повод извършената проверка на процесния обект, като свидетелят Марков е извършвал проверката, а свидетелката П. е присъствала при извършването на проверката, като тези обстоятелства са изрично удостоверени в приетия по делото констативен протокол от 01.03.2016 г. Показанията на тези свидетели са логични и непротиворечиви помежду си по отношение на съществените за спора обстоятелства, като същите се потвърждават от заключението на съдебно-техническата експертиза/СТЕ/, поради което настоящата инстанция ги кредитира. От тях се установява, че при извършване на проверката било установено нарушение, изразяващо се в това, че ел. енергията е отчитана от електромер, нерегистриран в масивите на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, поради което по гореописания начин консумираната в момента на проверката ел. енергия не се отчита от законен електромер. На проверката присъствал и представител на МВР.

По делото са представени Предложение за корекция на сметка, Уведомление от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, Известия за доставяне, Фактура от 11.03.2016 г. и приложение към фактура и писмо от „Чез Електро България“ АД, от които се установява, че на основание раздел IX, чл. 48, ал. 1, т. 1, б. „б“ ПИКЕЕ ищцовото дружество е доначислило за периода 03.12.2015 г. до 01.03.2016 г. на ответника Л. И. Х., в качеството му на клиент на електроенергия в имот, находящ се в гр. София, ул. „Прибойница“ № 4-6, вх. А, ап. 8, съответстващ на клиентски номер 310225201447 на база половината от пропускателната способност на линията, чрез която обекта е свързан с електроразпределителната мрежа

сумата от 672,80 лв. До ответника на адреса на обекта, за който се отнася корекцията е било изпратено писмо, с което последният е бил уведомен за корекцията /писмото е получено от лице на адреса/. С известие за доставяне от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е било изпратено до ответника уведомление, ведно със съставения констативен протокол, което е било получено лично от ответника.

В Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЧЕЗ Електро България“ АД, одобрени с решение на ДКЕВР от 26.04.2010 г. е предвидено в съответствие с разпоредбата на чл. 98а, ал. 2, т. 6 ЗЕ, какъв е редът за уведомяване на клиента при извършване на корекция на сметка съгласно правилата по чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ. Така в чл. 17, ал. 2 от Общите условия е посочено, че продавачът изготвя справка за дължимите суми и в седемдневен срок уведомява потребителя за сумите, които дължи.

От приетото заключение на основната съдебно - техническа експертиза, която съдът възприема като компетентно дадено, се установява, че констатираните в обсъдения по - горе констативен протокол нарушения водят до незаплащане на ползваното от обекта на потребителя количество електрическа и че общото количество електроенергия, неотчетено от средството за търговско измерване е 5216 KWh за периода от 90 дни, преизчислено при спазване на [ПИКЕЕ – чл. 48, ал.1, т.1, б."б"](#). Изчисленията са математически верни и съответстват на одобрените цени на електрическата енергия за процесния период от ДКЕВР. Вещото лице е установило след проверка в електронния масив на „ЧЕЗ Разпределение България“, че няма данни за проверки на изправността на СТИ за период 90 дни преди проверката на 01.03.2016 г. Установено е също така, че СТИ Фабр. № 964327 не е регистрирано в електронния масив на „Чез Разпределение България“ АД и „ЧЕЗ Електро България“ АД и няма никакви данни за него, както и че представлява еднофазен електромер за активна ел. енергия, който подлежи на последващ периодичен контрол на всеки шест години, че същият е произведен през 1998 г. и няма данни кога е минал на проверка.

По делото е представено също така решение на СРС от 14.03.2017 год., постановено по гр. д. № 13550/2016 г., с което е уважен, предявен от Л. И. Х. срещу „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ АД иск по чл. 124, ал. 1 ГПК за установяване, че не дължи сумата от общо 1197,04 лв., представляваща начислена цена за доставена електрическа енергия за периода от 04.08.2015 г. до 03.01.2016 г. за клиентски номер 310225201447 за обект в гр. София, ул. „Прибойница“ №4, вх. А, ет. 2, ап. 8.

При така приетата за установена фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Предявени са при условията на обективно кумулативно съединяване установителни искове с правно основание [чл. 422, ал.1 ГПК](#), вр. [чл. 415, ал.1 ГПК](#), вр. чл. 124, ал. 1 ГПК, вр. [чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД](#), вр. чл. 98а, ал. 1 ЗЕ, съотв. чл.86, ал.1, изр.1 ЗЗД. Производството се развива след постъпване на възражение против заповед за изпълнение, издадена в полза на ищеца и предвид изричната разпоредба на чл. 415 ГПК за ищеца е налице интерес от търсената защита и производството се явява допустимо.

Настоящата инстанция намира за неоснователно направеното възражение в отговора на исковата молба за липса на валидна облигационна връзка между страните поради липса на доказателства, че ответникът е собственик на процесния имот. Този факт се установява от събраните по делото доказателства и извънсъдебното признание на ответника, направено по гр. дело № 13550/2016 г., по описа на СРС, 29 състав /видно от мотивите на горепосочения съдебен акт/. Действително, в рамките на настоящото производство ответникът оспорва този правопораждащ факт-т.е. налице е хипотеза на оттегляне на признанието. Но извънсъдебното признание, от което ответникът се отказва, не губи доказателственото си значение по делото, тъй като в ГПК липсва норма, която да указва това. Следователно това признание, както и оттеглянето следва да бъдат преценявани по реда на [чл. 175 ГПК](#) с оглед всички събрани по делото доказателства. В разглеждания случай извънсъдебното признание се подкрепя от събраните писмени и гласни доказателства, както и от заключението на вещото лице по изслушаната пред настоящата инстанция съдебна-техническа експертиза, поради което и съдът приема, че именно то отговаря на истината и решението следва да бъде основано на него. Ето защо и с оглед гореизложеното, по делото е установено, че между страните е налице валидно облигационно отношение с източник договор за продажба на електрическа енергия, като приложим е ЗЕ при новите изменения.

С нормата на чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ и чл. 83, ал. 2 ЗЕ /в редакцията им след ДВ 54/2012 г. в сила от 17.07.2012 г. / законодателно е делегирано на КЕВР правомощието да приеме подзаконов акт – Правила за измерване на количествата електрическа енергия, регламентиращи принципите на измерване, начините и местата на измерване, условията и реда за тяхното обслужване, включително за установяване на случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, както и създаването, поддържането и достъпа до база данни с регистрацията от средствата за търговско измерване. С решение № 111/17.07.2015 г. по т. д. № 1650/2014 г. на ВКС, I т.о.; решение № 173 от 16.12.2015 г. по т. д. № 3262/2014 г. на ВКС, II т.о. и решение № 203/15.01.2016 г., постановено по т. д. № 2605/2014 г. на ВКС, I т.о., постановени по реда на [чл. 290 ГПК](#), са дадени разяснения, че със ЗИД, ЗЕ, ДВ бр. 54/2012 г., в сила от 17.07.2012 г., е въведено законово основание крайният снабдител да коригира сметката на клиент при доказано неточно отчитане на потребената електрическа енергия, ако е изпълнил задълженията си по [чл. 98, ал.2, т.6](#) и по [чл. 83, ал.1, т.6 ЗЕ](#), т.е. само при предвиждане в Общите условия на договорите на ред за уведомяване на клиента, че има основание за корекция и при налични [правила за измерване на количеството електрическа енергия](#), регламентиращи принципите на измерване, начините и местата за измерване, условията и реда за тяхното обслужване, включително за установяване на случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия. След изменянето на ЗЕ от 17.07.2012 г. и влизане в сила на ПИКЕЕ на 16.11.2013 г. са изпълнени условията, посочени в тълкувателното правило, изведено с посочените решения, постановени по реда на [чл. 290 ГПК](#). Предвидените в [чл. 83, ал.1, т.6 ЗЕ](#) [Правила за измерване на количеството електрическа енергия](#) са приети от ДКЕВР с протокол № 147/14.10.2013 г. /ДВ бр.98/12.11.2013 г./. В раздел IX от ПИКЕЕ са регламентирани случаите и начините за извършване на преизчисляване на количеството

електрическа енергия от операторите на съответните мрежи, регламентирани са т.нар. корекции на сметки на потребителите в случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия. ПИКЕЕ влизат в сила на 16.11.2013 г. В разглеждания случай исковият период обхваща 03.12.2015 г. – 01.03.2016 г., през който е действал ЗЕ с измененията и допълненията, извършени със ЗИДЗЕ, обнародвани в ДВ бр.54/2012 г., в сила от 17.07.2012 г., както и след влизане в сила на ПИКЕЕ. Ето защо в случая спорното право се регулира от тези разпоредби.

Действително, с решение № 12897/01.12.2015 г. по адм. д. № 9462/2014 г. на ВАС, IV отделение са отменени [чл. 48](#), [чл. 49](#), [чл. 50](#) и [чл. 51 ПИКЕЕ](#). С решение № 1500/06.02.2017 г. по адм. д. № 2385/2016 г. на ВАС, 5 – членен състав е обезсилено горепосоченото съдебно решение в частта, с която се отменят [чл. 48](#), [чл. 49](#), [чл. 50](#) и [чл. 51 ПИКЕЕ](#), както и в частта, с която се отхвърля оспорването на [чл. 47](#), [чл. 1](#), [ал.1](#), [т.6 ПИКЕЕ](#) в частта й „и начините за извършване на преизчисление (корекция) на количеството електрическа енергия“, като прекратява делото в тази му част. Горепосоченото решение на ВАС е отменено в останалата част и вместо него е постановена отмяна на ПИКЕЕ с изключение на [чл. 48](#), [чл. 49](#), [чл. 50](#) и [чл. 51 ПИКЕЕ](#). В тази връзка, при преценка значението на постановеното съдебно решение за настоящия спор, следва да се съобрази нормата на [чл. 195](#), [ал.1 АПК](#), съгласно която подзаконовият нормативен акт се смята за отменен от деня на влизането в сила на съдебното решение. Тъй като през исковия период разпоредбите на ПИКЕЕ не са отменени с влязъл в сила съдебен акт, същите намират приложение в разглеждания случай. Изложените съображения намират приложение и по отношение на постановеното на 21.02.2018 г. решение № 2315 по адм. д. № 3897/2017 г. по описа на ВАС, 3 – членен състав, с което по протест на ВАП разпоредбите на [чл. 48](#), [чл. 49](#), [чл. 50](#) и [чл. 51 ПИКЕЕ](#), приети с т.3 от протоколно решение № 147 от 14.10.2013 на ДКЕВР (КЕВР) са отменени. Горният извод се споделя и в актуалната практика на ВКС, обективизирана в Решение № 50166/06.10.2022 г. по гр. д. № 4782/2021 г., в което е прието, че разпоредбите на [чл. 48](#) – [чл. 51 ПИКЕЕ](#), които са отменени с решение на ВАС, обнародвано в ДВ бр. 97 от 2018 г., ако са били действащи за исковия период, следва да намерят приложение /отмяната им няма обратно действие/, както и че дори да е налице непълнота в тези разпоредби, тя следва да бъде запълнена при прилагане на правилото на [чл. 183 ЗЗД](#) и на общия принцип за недопускане на неоснователно обогатяване.

Основанието на крайния снабдител да коригира сметката на клиент при доказано неточно отчитане на потребената електрическа енергия е въведено с изменението на ЗЕ, обнародвано в ДВ, бр.54/2012 г., в сила от 17.07.2012 г., по силата на законовата делегация на [чл. 83](#), [ал.1](#), [т.6](#) и [ал.2 ЗЕ](#), от компетентен орган – КЕВР. С оглед на това основанието за въвеждане на обективна отговорност на потребителя е въведено със закон, а не посредством подзаконов нормативен акт. След приемане на ПИКЕЕ и при предвиждане в Общите условия на ред за уведомяване, при установено неправомерно въздействие върху средството за търговско измерване е налице въведено законово основание крайният снабдител да коригира сметката на клиент. В случая в чл. 17 и чл. 18 от действащите Общи условия на

ответника /представени по делото/ е предвидено задължение на последния за уведомяване на потребителя за сумите, които дължи, а редът за това е посочен в чл. 49, ал.2 от същите. В този смисъл е константната практика на ВКС – Решение № 118 от 18.09.2017 г. по т.д. № 961/2016 г. на ВКС, II т.о., в което е прието, че в Общите условия на доставчика е предвиден ред за уведомяване на потребителя на електрическа енергия за извършената корекция. Ответникът е надлежно уведомен за корекцията по реда, установен с горепосочените клаузи на ОУ с представеното писмо от ищеца. Но, дори и при липсата на уведомяване, за ищеца съществува гарантираната правна възможност да заяви и докаже своите оспорвания на констатациите в констативния протокол в рамките на исковия процес /виж Решение № 118 от 18.09.2017 г. по т. дело № 961/2016 г. на ВКС, II т.о. и Решение № 124 от 18.06.2019 г. по гр. дело № 2991/2018 г. на ВКС, III г.о./.

В [чл. 47](#) – [чл. 51 ПИКЕЕ](#) са регламентирани две хипотези, при които е допустимо извършването на корекции на сметки на потребителите при неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия и начините, по които следва да бъде извършено преизчисляването на количеството потребена такава. Първата хипотеза е при констатирано обективно неизмерване, неправилно или неточно измерване и втората хипотеза е при субективно въздействие върху измервателната система. Втората хипотеза обхваща случаите, при които при извършената проверка е установено нарушение целостта и/или функционалността на измервателната система, добавяне на чужд елемент. Тези обстоятелства предполагат наличието на външна намеса, при която се променя схемата на свързване. Тази промяна води до неотчитане или неправилно отчитане на потребената електрическа енергия. И в двата случая се съставя констативен протокол, подписан от представител на оператора и потребителя /или от заместващи го две независими лица, присъстващи като свидетели/ - чл. 47, ал. 1, ал. 3 ПИКЕЕ. За защита, както на обществения, така и на личния интерес на всяка от страните по договора за продажба на електроенергия, в правилата е предвиден съответен ред, гарантиращ обективното установяване наличието на обстоятелствата, водещи до ангажиране отговорността на потребителя. Тази гаранция е постигната с участието на независим орган /виж Решение № 104 от 16.08.2016 г. по т.д. № 1671/15 г. на ВКС, I т.о., постановено по реда на чл. 290 ГПК/. Съгласно действащите към датата на проверката разпоредби на чл. 43 и чл. 47 ПИКЕЕ, операторът на мрежата извършва проверки на измервателните системи за съответствието им с изискванията на правилата, за които съставя констативен протокол, по описания ред и с нормативно установените реквизити. Документът се подписва от представител на оператора на съответната мрежа и от клиента или негов представител, а в случай на отсъствие на клиента или при отказ от негова страна да го подпише, констативният протокол се подписва поне от двама свидетели, които не са служители на дружеството. В настоящия случай това условие е спазено, което е видно от представения по делото констативен протокол № 1014242/01.03.2016 г., подписан от свидетелите Тодор Мирчев Мачканев и В. Ц. П., и двамата представители на Федерацията за защита на потребителите.

Установено е по делото, че при извършена проверка е установен нерегламентиран

достъп и промяна в схемата на свързване на електромера, за което е съставен обсъденият по – горе констативен протокол № 1014242/01.03.2016 г. Съдът възприема удостоверените в съставения констативен протокол обстоятелства, доколкото пряко кореспондират с ангажираните свидетелски показания на лицата, участвали при извършената проверка и съставянето на констативния протокол.

В случая представеният констативен протокол представлява частен свидетелстващ документ, авторството на който не е оборено по надлежния ред, поради което същият се ползва с формална доказателствена сила относно обстоятелството, че лицата, посочени в него като негови автори са лицата, които действително са го подписали, поради което настоящият състав счита, че посочените в чл. 47, ал. 3 ПИКЕЕ изисквания са спазени. По отношение оспорването на ответника, че същият е неверен, следва да се отбележи, че частният документ не се ползва с материална доказателствена сила по отношение на обективизираните в него факти, а същите се преценяват с оглед всички доказателства по делото. Обстоятелството, че фактите, отразени в протокола са се осъществили, се установява от показанията на разпитаните свидетели, присъствали на проверката. Показанията на свидетеля Георги Марков - извършил проверката, са непротиворечиви, и напълно съответстват на констатациите в протокола, който е подписан и от свидетели – представители на Федерацията на потребителите, поради което съдът ги кредитира независимо от евентуалната им заинтересованост /чл. 172 ГПК/. Събраните гласни доказателства чрез разпит на втория свидетел - доброволец от Федерацията на потребителите, също потвърждават фактите и обстоятелствата, които са описани в констативния протокол, както и че е спазена процедурата на ПИКЕЕ. Процедурата е надлежно осъществена, тъй като на нея не е присъствал клиентът, но са присъствали свидетели, които не са служители на ответника, и представител на оператора, които са положили подписа си в протокола. Освен това протоколът е подписан от представител на органите на полицията, поради което в тази част документът има характер на официален свидетелстващ документ, като в тежест на ответника по реда на чл. 193, ал. 3 ГПК е да проведе успешно производство по оспорване на автентичността, респ. верността на документа, в случай че такова оспорване е налице.

Когато при проверка се установи промяна на схемата на свързване, какъвто е настоящия случай, операторът на съответната мрежа възстановява правилната схема на свързване. Доколкото по делото е установено, че е била налице промяна на схемата на свързване, а не някоя от хипотезите на чл. 47, ал. 5 ПИКЕЕ, правилно и законосъобразно проверката и констатацията на намесата в схемата на свързване е извършена в присъствието на органите на полицията. Съгласно чл. 48, ал. 2 ПИКЕЕ, тяхното присъствие е задължително, когато при проверка на измервателната система се установи промяна на схемата за свързване в хипотези, когато външното вмешателство във веригата, от която е част и СТИ, може да бъде установено с просто око и не касае нарушения в целостта и/или функционалността на самия електромер или добавяне на чужд за него, а не за веригата елемент. Присъствието им в хипотезата на промяна на схемата на свързване е обосновано от

обстоятелството, че те, независимо и безпристрастно, без да са необходими специални знания, могат да удостоверят наличието на допълнителен проводник, или друг елемент (шунт), позволяващ отклонение на част от електрическата енергия по начин, който позволява тя да не преминава през иначе годно СТИ или липсата на СТИ или неговото заобикаляне чрез неправилно свързване на проводници. Това императивно изискване е спазено, тъй като при извършване на проверката на 01.03.2016 г. е присъствал представител на полицията – Ангел Калайджиев – 06 РУ- СДВР, който е подписал съставения протокол. В този смисъл не са налице процедурни нарушения.

По въпроса дали крайният снабдител на електрическа енергия следва да доказва виновно поведение на абоната при доказано неточно отчитане на електромера на клиента и извършено преизчисляване на сметката му след влизане в сила на измененията и допълненията на [чл. 83, ал.1, т.6 ЗЕ](#) е формирана непротиворечива съдебна практика – решение № 118/18.09.2017 г., постановено по т.д. № 961/2016 г. на ВКС, II т.о. и решение № 115/20.09.2017 г., постановено по т. д. № 1156/2016 г. по описа на ВКС, II т.о., постановени по реда на [чл. 290 ГПК](#). С посочените решения са дадени разяснения, че след изменението на ЗЕ, обн. ДВ бр.54/2012 г., в сила от 17.07.2012 г. и приетите въз основа на законовата делегация ПИКЕЕ, обн. ДВ, бр.98/2013 г., в сила от 16.11.2013 г., е предвидена възможност за доставчика на електрическа енергия да коригира едностранно сметките на потребителите във всички случаи на неизмерена или неточно измерена електроенергия, като с оглед конкретната причина за неизмерването или неточното измерване е предвиден начин на извършване на корекцията. Тази процедура въвежда обективни правила за измерване на доставената, но неизмерена или неточно измерена електрическа енергия, като освобождава доставчика от задължението да докаже периода на неточното измерване и реално потребеното количество електроенергия, а в тежест на потребителя е при оспорване на установените по този ред данни да ангажира доказателства за установяване на потребеното количество електроенергия, с оглед намиращите се в обекта електроуреди и режима на използването им. Във всички случаи на неизмерена или неточно измерена доставена електроенергия обаче правото на доставчика на електрическа енергия да извърши едностранно корекция не е предпоставено от доказването на виновно поведение на потребителя, довело до неизмерването или неточното измерване на доставената електроенергия, тъй като корекционната процедура цели възстановяване на настъпилото без основание имуществено разместване, а не да ангажира отговорността на потребителя за негово виновно поведение. Ето защо при наличие на предвидено законово основание за едностранна корекция за неизмерена или неточно измерена доставена електроенергия за периода след влизане в сила на ПИКЕЕ – 16.11.2013 г., не намира приложение създадената практика по [чл. 290 ГПК](#), която е обоснована с липсата за предшестващия период на нормативна уредба, предвиждаща възможност на доставчика на електрическа енергия да извърши корекции на сметката на потребителя за ползвана електрическа енергия за минал период. С ПИКЕЕ е установен механизъм за определяне на реално консумираната електрическа енергия, която следва да се заплати от потребителя. Не е необходимо абонатът да е извършил интервенция в средството за търговско измерване, за да е налице основание за

начисляване на електрическата енергия, която е потребена, но не е отчетена, поради което този факт е извън предмета на доказване и не следва да се обсъжда. Ето защо възраженията на ответника за липса на негово виновно поведение, и за неоправданото му санкциониране от оператора се явяват неоснователни.

В [чл. 48 ПИКЕЕ](#), ДКЕВР е предвидила при липса на средство за търговско измерване, както и в случаите, когато при метрологична проверка се установи, че средството за търговско измерване не измерва или измерва с грешка извън допустимата, операторът на съответната мрежа да изчислява количеството електрическа енергия за период от датата на констатиране на неправилното/неточното измерване или неизмерване до датата на монтажа на средството за търговско измерване или до предходната извършена проверка на средството за търговско измерване, но не по-дълъг от 90 дни, като при наличие на точен измерител количеството преминала електрическа енергия се изчислява като функция на измерителя, като се отчита класът на точност на средството за търговско измерване /т. 1. а. /, а при липса на точен измерител количеството електрическа енергия се изчислява като една трета от максималния ток на средството за търговско измерване при всекидневно осемчасово ползване на електрическа енергия от клиента, а при липса на средство за търговско измерване корекцията се изчислява на базата на половината от пропускателната способност на присъединителните съоръжения /кабели, проводници/, свързващи инсталацията на клиента с разпределителната мрежа, при ежедневно 8-часово натоварване /т. 1. б. /.

В контекста на изложеното при липса на дозакателства, установяващи по несъмнен начин предходно извършена проверка на уреда за търговско измерване, периодът на корекцията е ограничен до 90 дни назад, именно с цел да бъде ограничена възможността за неоснователно обогатяване и на двете страни по правоотношението, предвид вероятността неизмерената или неточно измерената ел. енергия да е както за период от 2 дни, така и в пъти повече от 90 дни. Въведеният период, за който е допустима корекцията, цели да гарантира именно равнопоставеност на страните и разпределението на риска между тях от неизмерената или неточно измерената ел. енергия, като гаранция за недопустимост на неоснователното обогатяване на някоя от тях. В този смисъл следва да се отбележи, че под „предходната извършена проверка на средството за търговско измерване“ нормата на [чл. 48 ПИКЕЕ](#) има предвид проверка за техническа изправност на самото СТИ /каквато не е установена по делото в рамките на максимално предвидения 90 дневен период по [чл. 48, ал.1 ПИКЕЕ](#), в т. ч. и от свидетелските показания, преценени съобразно изискванията на [чл. 172 ГПК](#)/, а не месечното отчитане на показанията на електромера. Ето защо, предвид изслушаната съдебно - техническа експертиза и доколкото процесният период с посочената в приложението към фактура № 0183999868/11.03.2016 г. начална и крайна дата обхваща 90 дни, а начислената от ищеца стойност на електрическата енергия е в съответствие с [чл. 48 ПИКЕЕ](#), при съобразяване на действащите за периода на проверката цени, определени от ДКЕВР, следва да се приеме, че ищецът надлежно е упражнил законоустановеното му право едностранно да извърши корекция на сметката за електроенергия на ответника за периода от

03.12.2015 г. до 01.03.2016 г., който е след влизането в сила на изменението на [чл. 83, ал.1, т.6 ЗЕ](#), както и след влизане в сила на ПИКЕЕ /в този смисъл определение № 556/21.06.2016 г. по т. д. № 2378/2015 г. на ВКС, I т.о., постановено в производство по [чл. 288 ГПК](#)/.

Възражението на ответника за изтекла погасителна давност се явява неоснователно поради следните съображения:

Разпоредбата на [чл. 110 ЗЗД](#) предвижда, че с изтичане на петгодишна давност се погасяват вземания, за които законът не предвижда друг срок. С изтичане на тригодишна давност се погасяват вземания за възнаграждение за труд, за което не е предвидена друга давност, вземания за обезщетения и неустойки от неизпълнен договор, вземания за наем, за лихви и за други периодични плащания /[чл. 111 ЗЗД](#) /. В случая процесното вземане по корекционната сметка по своя характер се явява вземане за неоснователно обогатяване след като процедурата по установяването на предпоставките за налагане на корекциите на количеството доставена, но неизмерена или неточно измерена електрическа енергия, цели да възстанови настъпилото без основание имуществено разместване, а не да ангажира отговорност на потребителя за негово виновно поведение, както и има еднократен и самостоятелен характер и не съдържа признаците на периодично плащане, съгласно постановките в ТР № 3/18.05.2012 г. по тълкувателно дело № 3/2011 г. на ОСГТК на ВКС. При съобразяване на обстоятелствата, че за да се установи вземането за корекция съгласно ПИКЕЕ е предвидена специална процедура, свързана със съставяне на констативен протокол от оператора на съответната мрежа, както и изчисляване количеството на електрическата енергия за период от датата на констатиране на неправилното/неточното измерване или неизмерване до датата на монтажа на средството за търговско измерване или до предходната проверка на средството за търговско измерване, но не по-дълъг от 90-дни, както и уведомяване на клиента за корекцията, като му се изпраща констативния протокол, поради което в случая при съставен констативен протокол на 01.03.2016г. и издаване на фактура за процесната сума от 11.03.2016 г., от последната дата най-рано може да се установи вземането по размер, за да е изискуемо. В случая давността за вземането е започнала да тече най-рано на датата на издаване на фактурата, поради което от този ден е започнал да тече петгодишният давностен срок. Срокът в настоящия случай е бил прекъснат с подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по [чл. 410 ГПК](#) на 23.09.2020 г. /в хипотезата на разпоредбата на чл.62, ал.2 ГПК/, от която дата установителният иск се счита предявен - арг. [чл. 422, ал. 1 ГПК](#) и [чл. 116, 6. "б" ЗЗД](#), т. е. вземането не е погасено по давност. Дори и да се приеме, че броенето започва от съставянето на КП на 01.03.2016 г., то и към момента на подаване на заявлението по [чл. 410 ГПК](#) на 23.09.2020 г., този 5 -годишен срок не е изтекъл. Следва да се отбележи, че в константната си практика по приложението на [чл. 125 ГПК](#) безпротиворечиво ВКС е изяснил, че, когато исковата молба е подадена по пощата, нейните материалноправните последици, вкл. и прекъсването на погасителната давност настъпват в този момент, а не от постъпването ѝ в съда - напр. Решение № 72/30.06.2017 г. на ВКС по гр. д. № 4065/2016 г., II г. о., ГК, в което се приема, че „Ако исковата молба е подадена по пощата, то датата на

пощенското клеймо се отбелязва върху първата страница - чл. 44, ал. 2 от Правилника и от тази дата настъпва прекъсването на давността - [чл. 62, ал. 2 ГПК](#)“; също така Решение № 628/5.10.2010 г. на ВКС по гр. д. № 1684/2009 г., I г. о., ГК; Решение № 182/17.11.2010 г. на ВКС по т. д. № 76/2010 г., II т. о., ТК; Определение № 60337/7.06.2021 г. на ВКС по т. д. № 936/2019 г., II т. о., ТК; Определение № 114/24.02.2021 г. на ВКС по т. д. № 952/2020 г., I т. о., ТК и пр.

Основателна е и акцесорната претенция за заплащане на лихва за забава върху главницата в размер на 205,03 лв., считано от 23.09.2017 г. до 23.09.2020 г. Задължението на ответника е възникнало като срочно, поради което потребителят е изпаднал в забава за плащане на главницата по фактура № 0183999868/11.03.2016 г., считано от 23.03.2016 г. За исковия период – от 23.09.2017 г. до 23.09.2020 г. размерът на мораторната лихва за забава възлиза на претендираната сума. По отношение на претенцията за заплащане на лихва за забава за посочения период не е изтекъл предвиденият в [чл. 111, б. „в“ 33Д](#) тригодишен давностен срок, поради което възражението за настъпила погасителна давност спрямо нея също се явява неоснователно.

С оглед изхода от настоящия спор и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца следва да се присъдят своевременно поисканите разноски за исковото производство в общ размер на 500,00 лв., от които 50,00 лв. за държавна такса, 300,00 лв. за възнаграждение за вещо лице, 50,00 лв.- за възнаграждение за свидетел и 100,00 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Съгласно задължителните разяснения, дадени с т. 12 от Тълкувателно решение №4/2013 год. по тълк.дело №4/2013 год. на ОСГТК на ВКС, съдът в исковото производство се произнася с осъдителен диспозитив по дължимостта на разноските в заповедното производство. В този смисъл и предвид изхода от настоящия спор и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответника следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените разноски в заповедното производство по гр. дело №47649/2020 г. по описа на СРС, ГО, 170 с-в в общ размер на 88,00 лв., от които 25,00 лв. за държавна такса и 63,00 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното Софийският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените по реда на [чл. 422, ал. 1 ГПК](#) искиове с правно основание чл. 79 33Д, вр. чл. 98а, ал. 1 ЗЕ, вр. чл. 83, ал. 1, т.6 ЗЕ, вр. чл. 51 ПИКЕЕ, съотв. чл. 86, ал. 1 33Д от „Електрохолд Продажби“ ЕАД /с предишно наименование „ЧЕЗ Електро България“ АД/, ЕИК: 175133827, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 159, БенчМарк Бизнес Център, срещу Л. И. Х., ЕГН: *****, със съдебен адрес: гр. София, бул. „Витоша“ № 1А, вх. Б, ет. 3, кантора 313, адв. Доросиев, че **Л. И. Х. дължи** на ищеца „Електрохолд Продажби“ ЕАД **сумата 672,80 лв.** /шестстотин седемдесет и два лева и осемдесет ст./, представляваща стойност на начислена електрическа енергия за периода от 03.12.2015 г. до 01.03.2016 г., въз

основа на констативен протокол № 1014242/01.03.2016 г. за обект на адрес: гр. София, ул. „Прибойница“ №4-6, вх. А, ап. 8, кл. № 310225201447, за която сума е издадена фактура №0183999868/11.03.2016 г, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 02.10.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, и **сумата 205,03 лв. /двеста и пет лева и три ст./** –обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от 23.09.2017 г. до 23.09.2020 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по [чл. 410 ГПК](#) по ч. гр. д. № 47649/2020 г. по описа на СРС, 170 състав

ОСЪЖДА Л. И. Х., ЕГН: *****, със съдебен адрес: гр. София, бул. „Витоша“ № 1А, вх. Б, ет. 3, кантора 313, адв. Доросиев, да заплати на „Електрохолд Продажби“ ЕАД /с предишно наименование „ЧЕЗ Електро България“ АД/, ЕИК:175133827, на основание чл.78, ал.1 ГПК направените разноси в исковото производство в размер на 500,00 лв. /петстотин лева/ и направените разноси в заповедното производство по ч.гр. дело №47649/2020 г. по описа на СРС, ГО, 170 с-в в размер на 88,00 лв. /осемдесет и осем лева/.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчване на препис от съдебния акт.

Съдия при Софийски районен съд: _____